

постійного вдосконалення. Тільки так можна забезпечити не лише ефективне навчання, а й збереження здоров'я та безпеки всіх учасників освітньо-виробничого процесу.

Список використаних джерел

1. Андрощук І.П., Андрощук І.В., Бербец В.В., Бялик О.В. та ін. Теорія і методика навчання технологій : навчальний посібник / за заг. ред. О.М. Коберника. Умань : ФОП Жовтий О.О., 2015. 474 с.
2. Куратнік Т.В., Куратнік С.Л. Створення комфортного та безпечного навчального середовища на уроках трудового навчання та технологій в реаліях нової української школи / Формування сучасного безпечного та здорового освітнього середовища: реалії та перспективи : збірник наук. праць Регіон. наук.-практ. конф., присвяченої Всесвітньому Дню цивільної оборони та Всесвітньому Дню охорони праці. (Полтава, 3-4 травня 2018 р.). Полтава : ПНПУ, 2018. С. 324–328.
3. Нелюб А. Організація робочого місця учителя та учнів як складова оптимізації умов праці в шкільних майстернях URL: https://library.udpu.edu.ua/library_files/zbirnuk_nayk_praz/2010/2010.
4. Хоронжевський О. Навчально-методичне забезпечення формування основ гігієнічної культури в процесі трудового навчання в основній школі. Нова педагогічна думка. 2013. № 3. С. 141–144.

ВПЛИВ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ ТА БІОРІЗНОМАНІТТЯ

Д. Б. Масовець

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Принцип, згідно з яким екологічна безпека є складовою національної безпеки держави покладено в основу формування державної екологічної політики. Державна природоохоронна діяльність полягає в досягненні оптимального балансу між шкідливими для довкілля наслідками і можливостями природних ресурсів до самовідтворення [1]. Неможливо рухатися вперед, не використовуючи наукові досягнення, не впроваджуючи нові технології, але при цьому важливо передбачити, як природа відреагує на діяльність людини, наскільки раціонально ми використовуємо її багатства, які є альтернативи тієї чи іншої діяльності.

Перше місце за ступенем хімічної небезпеки для людини посідає забруднення атмосферного повітря [2]. Людина споживає за добу і в цілому за життя в об'ємному відношенні повітря набагато більше, ніж води і їжі.

Маючи природні захисні бар'єри, які певною мірою захищають людину від потрапляння шкідливих речовин до організму через шлунковокишковий тракт, організм людини не має таких бар'єрів та надійних природних механізмів від потрапляння шкідливих речовин через

дихальні шляхи. Через це, не викликає сумніву про наявність ризиків для здоров'я людини від забруднення повітря [3], більшість яких й досі недостатньо визначені.

Невизначеність відбувається внаслідок того, що:

- забруднення повітря широко розповсюджене і важко підібрати неекспоновані групи населення для контролю;
- існують проблеми в оцінці розмірів індивідуального впливу;
- концентрації атмосферних домішок надзвичайно залежні від метеоумов;
- хвороби, у виникненні і перебігу яких забруднення повітря може відігравати значну роль, є, головним чином, хвороби дихальної системи.

Разом з тим, хвороби неспецифічні і можуть викликатися іншими факторами, наприклад, палінням, або професійним впливом; значну роль при цьому може відігравати дія внутрішніх алергенів.

Домінуюча проблема сьогодення, це постійне зростання кількості автомобільного транспорту у містах та його вплив на стан повітряного середовища [4], і відповідно, на стан здоров'я населення. Викиди автомобільного транспорту є одним із основних факторів, що формують експозицію населення, яке проживає у районі автомагістралей чи щодня пересувається маршрутами вздовж автодоріг.

Стан атмосферного повітря є найгірший в мікрорайонах, прилеглих до автомагістралей. У теперішній час це відповідає стану речей: за останні роки викиди стаціонарних джерел забруднення атмосферного повітря значно скоротилися [4], а викиди від пересувних джерел – прогресують.

Дослідження останніх років довели наявність взаємозв'язку між різними проявами респіраторних захворювань, включаючи погіршення стану хворих на астму, що проживають чи проводять значну частину часу у близькості до автодоріг з інтенсивним рухом транспорту.

Важливим для прогнозування захворюваності, зниження ризиків розвитку респіраторних захворювань та розробки профілактичних програм є оцінка потенційних негативних ефектів для здоров'я населення, що перебуває поблизу завантажених автомобільних доріг. Дослідження дозволять оцінити вплив викидів автомобільного транспорту на здоров'я населення, що перебуває в зоні впливу автодоріг міста.

Результати досліджень можуть слугувати підґрунтям для розробки профілактичних програм оздоровлення населення [3], подальших досліджень з вивчення впливу викидів автомобільного транспорту на здоров'я населення.

Забруднення атмосферного повітря є одним із провідних елементів оцінки якості середовища проживання людини, що спричиняє шкідливий вплив на її здоров'я. Сьогодні в Україні, незважаючи на певний спад виробництва, стабільно високим залишається забруднення

повітряного середовища великих міст і промислових центрів. В результаті практично дві третини населення країни проживає на територіях, де стан атмосфери не відповідає гігієнічним нормативам. Проте, питання щодо ступеня ризику за умов постійної тривалої дії шкідливих чинників повітряного середовища, якому піддається населення великих міст з різним профілем промисловості, залишаються відкритими.

Сумарний канцерогенний ризик для здоров'я міського населення, що створюється сполуками, розглядається як високий, незалежно від промислового профілю міст, і потребує заходів до його зниження. При цьому сумарний канцерогенний ризик забрудненого повітряного середовища міст із переважно хімічним спрямуванням виробництв дещо вищий у порівнянні з містами, на території яких превалюють підприємства металургійної галузі промисловості, хоча різниця і недостовірна. Найбільший внесок у сумарне канцерогенне навантаження, що формує канцерогенний ризик, дають нітрозаміни, хром, бензол.

Загрозливі демографічні тенденції, зростання захворюваності та смертності серед населення вимагають детального вивчення ситуації, аналізу, оцінки і прогнозу стану здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, виявлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів довкілля для розробки й впровадження профілактичних заходів щодо покращення загального стану здоров'я населення.

Довготривале дослідження ступеню забруднення атмосферного повітря в населених місцях є одним з важливих завдань санітарноепідеміологічної служби України з метою розробки ефективних заходів з профілактики захворювань населення, спричинених впливом шкідливих речовин в атмосферному повітрі.

Основними заходами, що мінімізують ризики з цього питання є:

- удосконалення технологічних процесів [2];
- будівництво та введення в дію нових газоочисних установок та споруд; - підвищення ефективності існуючих очисних установок;
- ліквідація джерел забруднення.

Таким чином, важливим резервом поліпшення здоров'я населення є оздоровлення довкілля, зокрема, поліпшення якості атмосферного повітря, зменшення негативної дії на здоров'я погодних та соціально-побутових умов.

Список використаних джерел

1. Грицай Н. Б. Методика проведення біологічних екскурсій у природу / Н. Б. Грицай. – Х. : Вид. група «Основа», 2011. – 110 с.
2. Курепін В. М., Іваненко В. С. Механізм управління екологічною безпекою об'єктами господарювання на засадах маркетингу // Обліковоаналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти :

матеріали IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 20- 21 листопада 2019 р. Миколаїв : МНАУ, 2019. С. 169–172.

3. Мазур В. Є. Загальні поняття про хімічні небезпечні та шкідливі виробничі фактори // Глобальні тенденції сучасного світу: соціально-економічні та інформаційно-психологічні аспекти розвитку суспільства : матеріали тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 18 листопада 2021 року Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 31–34.

4. Піндера М. В. Екологічна безпека територій у зоні бойових дій // Молодь, наука, бізнес : матеріали Всеукр. інтер.-конф. здоб. вищ. освіти і мол. учених, м. Миколаїв, 5-6 жовтня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 81– 84.

ПРОФІЛАКТИКА ЦЕРЕБРОВАСКУЛЯРНОЇ НЕДОСТАТНОСТІ НА ПРИКЛАДІ ВТОРИННОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ІНСУЛЬТУ

Д.О. Мокляк

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Цереброваскулярні хвороби – група захворювань головного мозку, обумовлених патологічними змінами церебральних судин з порушенням мозкового кровообігу. Найбільш поширеними причинами цереброваскулярних захворювань є атеросклероз і артеріальна гіпертензія, що призводять до звуження просвіту судин головного мозку і зниження мозкового кровотоку [1, 2].

У світі майже дві третини випадків інсультів припадає на країни з низьким та середнім рівнем достатку. Якщо захворюваність інсультами в Україні не набагато випереджає показники інших країн, то смертність – значно перевищує таку у порівнянні з Європейськими країнами. За десятилітній період захворюваність інсультами зросла на 16,9% і становила у 2013 році 299,5 на 100 тис. населення. Смертність від цього захворювання зросла на 24% та у 2013 році склала 91,4 на 100 тис. населення.

Також варто зазначити, що на відміну від країн з високим рівнем достатку, в Україні захворюваність і смертність внаслідок інсультів значно перевищують такі показники інфаркту міокарда (у 2013 році – 133,1 на 100 тис. населення та 25,9 відповідно).

Аналіз структури смертності внаслідок інсультів в Україні за десять років продемонстрував, що смертність від ішемічного інсульту зросла на 25,5% (49,9 на 100 тис. населення у 2013 році), а від інших форм інсультів – знизилась: від внутрішньомозкового крововилив на 5,2% (29,1); від субарахноїдального – на 15,6% (2,7), від інсульту нез'ясованого як крововилив або інфаркт – 50,8% (9,7) [2, 5, 6, 7].